

PROJECTE LINGÜÍSTIC
ESCOLA PUIGSERVER

Curs 2021/22

www.escolapuigserver.cat

PROJECTE LINGÜÍSTIC

ESCOLA PUIGCERVER

índex.

- 1 Marc Normatiu.
- 2 Anàlisi del context.
- 3 Caràcter propi de l'Escola Puigcerver
- 4 Objectius generals d'aquest Pla.
- 5 Metodologia.
 - 5.1 Trets metodològics
 - 5.2 El Mètode Global
 - 5.3 Orientacions i recursos didàctics
- 6 Pla lector
- 7 Pla plurilingüe
- 8 El pla d'acollida
- 9 Revisió i modificacions operatives

PROJECTE LINGÜÍSTIC

ESCOLA PUIGCERVER

1. Marc Normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina, en l'article 6, que la llengua pròpia de Catalunya és el català i que és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.

En el mateix sentit, la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, en l'article 20 defineix la llengua catalana com a llengua pròpia de Catalunya i de l'ensenyament en tots els seus nivells educatius.

La Llei d'educació fixa el règim lingüístic derivat de l'Estatut, que en l'article 143.1 estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia i, per tant, determina el règim lingüístic del sistema educatiu amb la finalitat de garantir la normalització lingüística del català. La llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, és la llengua pròpia d'aquest territori i és oficial a Catalunya, d'acord amb el que estableixen l'Estatut, la Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran i la Llei de política lingüística. Per tant, totes les referències que en aquest document es fan a la llengua catalana seran d'aplicació a l'occità en el cas de l'Aran.

Així, l'article 35.2 de l'Estatut, que regula el sistema educatiu a Catalunya, garanteix a tota la població escolar, sigui quina sigui la seva llengua habitual en iniciar l'ensenyament, el compliment del deure i l'exercici del dret de conèixer amb suficiència oral i escrita el català i el castellà a més de l'aranès, en el cas de l'Aran. Igualment, l'article 50.6 estableix com a principi rector de les polítiques públiques la garantia de l'ús de la llengua designada catalana. D'acord amb la Llei 17/2010, del 3 de juny, la llengua de signes catalana (LSC) és la llengua pròpia de la comunitat de signants de Catalunya.

La Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana, a l'article 5, estableix que, en l'àmbit escolar, se'n garanteix l'aprenentatge en la modalitat educativa bilingüe, en què és llengua vehicular d'ensenyament juntament amb el català, i les altres llengües orals i escrites oficials a Catalunya.

La Llei 12/2009, d'educació, reforça la importància del català i el seu aprenentatge com a llengua pròpia de Catalunya i factor d'inclusió social, i fa una aposta per la potenciació del plurilingüisme a les escoles assegurant, com a mínim, un bon nivell d'aprenentatge d'una tercera llengua, d'acord amb el que estableix l'article 4.2 de l'Estatut.

D'altra banda, els currículums prescrits pel Govern de la Generalitat estableixen el marc de competències bàsiques necessàries per aconseguir el plurilingüisme eficaç de tot l'alumnat. Aquests currículums presenten de manera agrupada objectius i continguts lingüístics amb la finalitat de reforçar els elements comuns en totes

les llengües i d'afavorir el desenvolupament de la competència plurilingüe i intercultural de l'alumnat.

El Decret 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia dels centres educatius, estableix que aquests tenen la responsabilitat de la gestió de les llengües mitjançant el seu projecte lingüístic.

El Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, a l'article 1, preveu un conjunt de mesures i suports destinats a tots els alumnes, amb la finalitat d'afavorir el seu desenvolupament personal i social i perquè avancin en l'assoliment de les competències de cada etapa educativa i la transició a la vida adulta, en el marc d'un sistema educatiu inclusiu.

I finalment, el DECRET LLEI 6/2022, de 30 de maig, pel qual es fixen els criteris aplicables a l'elaboració, l'aprovació, la validació i la revisió dels projectes lingüístics dels centres educatius.

2. Anàlisi del context

L'Escola Puigcerver fou fundada el 1968 per promoure la cultura en tots els seus odres, graus i activitats a la comarca del Baix Camp. N'és titular l'entitat Puigcerver, S.A i està associada a l'Agrupació Escolar Catalana (AEC).

Imparteix els estudis d'Educació Infantil, Educació Primària Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat (Ciències i Tecnologia, Humanitats i Ciències Socials, Arts, via d'arts plàstiques , imatge i disseny).

És un centre concertat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

L'Escola Puigcerver està ubicada al Barri Fortuny de la Ciutat de Reus, un barri d'origen obrer amb una zona d'habitatges força envellits i degradats que actualment s'ha anat ampliant amb construccions d'habitatges unifamiliars i conjunts residencials de comunitats de pisos.

És una zona tranquil·la i amb creixement poblacional.

S'estima que és un 33% dels alumnes de l'Escola viu en aquest entorn més proper. Un altre 33% procedeix de la ciutat de Reus, i el darrer 33% provinent d'altres poblacions de la comarca del Baix Camp i del Tarragonès. Es fa un estudi anual de les famílies de nova incorporació a l'Escola.

El nombre d'alumnes procedents de famílies immigrants és aproximadament del 10%, no tenen com a llengua de comunicació habitual el català.

El nombre d'alumnat que té com a llengua familiar el castellà o el català únicament és pràcticament inexistent. La majoria dels alumnes coneixen i usen el català i el castellà, ja sigui en l'entorn familiar, social i/o educatiu.

3. Caràcter propi de l'Escola Puigcerver

En l'ideari de l'Escola s'explicita, i per tant és conegut per tots els membres de la comunitat educativa, el següent:

L'Escola Puigcerver és una *escola catalana*. Per això, la llengua vehicular és la catalana i s'hi imparteix la cultura, la història i els costums catalans. A més a més, està oberta al coneixement de les cultures d'Europa i del món.

Aquesta base es defineix de la següent manera:

- a. La llengua catalana és la vehicular i bàsica, i s'hi imparteixen totes les classes a excepció d'aquelles en què s'ensenya una altra llengua o s'utilitzen informacions i recursos en una altra llengua. Cal garantir i incentivar que el personal que treballa a l'escola, tingui una bona competència lingüística del català. Aquest fet és imprescindible pel personal docent que ha d'impartir les classes en aquesta llengua.
- b. L'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura es realitza en català.
- c. La llengua catalana és llengua que afavoreix la integració de tots els membres de la comunitat educativa, com llengua de trobada, sense exclusió de cap de les altres llengües.
- d. La llengua catalana és la pròpia de tota la documentació i de la comunicació en general, tant la d'ús intern com la usada per comunicar-se amb l'exterior.
- e. Aquest Projecte Lingüístic pretén situar la llengua catalana com a eix vertebrador, estructurat de manera coherent des d'infantil a secundària, d'un projecte educatiu plurilingüe, on s'estudiaran altres llengües curriculars, això és castellà, anglès, francès i alemany, atenent allò que diu el marc normatiu.

4. Objectius generals d'aquest Pla.

- I. Desenvellir en els alumnes totes aquelles **competències lingüístiques** que fan possible la capacitat comunicativa en els aspectes comprensius, expressius i de convivència en les diverses llengües previstes al **Pla Plurilingüe** de l'Escola: català, castellà, anglès, francès i alemany.
- II. Desenvellir en els alumnes la **capacitat simbòlica** com a base per estructurar els pensament utilitzant la paraula com a matèria formal.
- III. Desenvellir en els alumnes la **capacitat d'organitzar i gestionar la informació** que reben des de tots els àmbits de coneixement i que s'estructura a través del llenguatge.
- IV. **Promoure l'ús d'un llenguatge igualitari, no sexista**, i que en cap cas impliqui discriminació per raó de naixement, origen racial o ètnic, sexe, religió, opinió, discapacitat, edat, malaltia, orientació sexual o identitat de gènere o qualsevol altra condició o circumstància personal o social
- V. Desenvellir en els alumnes una **actitud de respecte i estima** vers qualsevol llengua i per extensió qualsevol cultura.

5. La metodologia.

5.1 Bases metodològiques

La immersió lingüística

És el mètode utilitzat en l'aprenentatge de la llengua que no és la pròpia. Consisteix a posar l'alumnat en una situació de comunicació per realitzar totes les activitats d'aprenentatge usant una llengua que en principi no li és coneguda.

Els moments més importants d'immersió lingüística són els següents:

Català:	A partir de P3 per a no catalanoparlants o en qualsevol moment d'incorporació al sistema educatiu català.
Anglès:	A partir de P3.
Castellà:	A partir de 1EP.
Francès:	A partir de 3EP.

La llengua és un element viu i manipulable

Una cosa que s'ha de tenir present de bon principi és que la llengua és una matèria viva i capaç de ser manipulada com ho pot ser el filferro o el fang. Que uns materials poden ser de naturalesa sòlida i la llengua és de naturalesa fònica.

Si més no, així com a classe podem realitzar tallers de modelatge de fang, per exemple, també podem fer tallers de llengua. Els materials lingüístics els podem combinar, estirar, encongir, introduir, substituir, canviar, emmagatzemar, inventar-ne de nous i tot i més, perquè la seva naturalesa és viva i ens pot sorprendre en qualsevol moment.

Prioritat a la llengua oral.

Donar prioritat a l'activitat oral sobre l'escripta. A les classes de llengua s'hi va a parlar, sobretot a les d'infantil i primària. Naturalment que cal escriure i llegir molt, però, sobretot, parlar, per dues raons:

- a) Perquè difícilment sabríem escriure, si prèviament no haguéssim après a parlar.
- b) Perquè la majoria haurà de parlar més que no pas escriure a l'hora de comunicar-se.

L'aprenentatge de la llengua és un procés subjectiu i individual.

El procés d'aprenentatge que ha de seguir l'Escola ha de ser semblant al procés d'aprenentatge que l'infant segueix per aprendre a parlar, amb la qual cosa es facilita la necessitat d'expressar-se que fa possible la motivació per aprendre llengua per expressar allò que se sent, allò que es necessita, o a escoltar i entendre.

En aquest procés, s'ha de tenir cura de dos elements molt importants en tot procés d'aprenentatge:

- a) L'estat emocional i afectiu que l'alumne necessita per avançar i créixer.
- b) La base motriu que necessita l'aprenentatge de la llengua.

Aprenentatge competencial.

La vida ens reclama aprenentatges que ens obliguen a l'escola a ser ambiciosos i a plantejar-nos nous objectius. Els aprenentatges han de ser competencials, útils en quant a que són recursos, eines que permeten integrar altres aprenentatges per resoldre situacions reals i quotidianes.

La Intuïció.

L'activitat d'ensenyament i aprenentatge de la gramàtica ha de tendir a formar un coixí intuïtiu com qualsevol altre aprenentatge formal. És així, per exemple, que no es pot pensar a memoritzar verbs, si abans no s'han treballat nocions intuïtives de temps (present, passat, futur), de mode (acció real, acció subjectiva, acció condicionada), d'aspecte (inici de l'acció, duració, acció acabada, acció inacabada). Nocions intuïtives de nombre per a la introducció del singular i del plural. Nocions intuïtives de funcionalitat per a la distinció entre forma i funció. Nocions intuïtives de recursivitat, d'oposició, de contrast, de relacions lògiques, etc.

La Inducció.

S'han de promoure a l'aula les activitats de naturalesa inductiva que, valent-se dels recursos que permeten la transformació de la llengua portin a l'alumnat a jugar amb una gamma àmplia de possibilitats d'ús d'elements lingüístics.

Sense pretendre de ser exhaustius heus aquí algunes possibilitats:

- Substitució d'una forma per una altra: un pronom per un sintagma amb la mateixa funció, per una oració substantiva, etc.
- Transformació de formes: inventar compostos, derivar un adjectiu d'un verb.
- Inserció de formes: canvi d'ordre d'una oració.
- Trasllat de sentits: ús del mateix significant amb diferents significats.
- Permuta de nivells: text de nivell vulgar a estàndard, familiar, poètic, etc.
- Canvi de funcions lingüístiques d'un text: de poètic a conatiu, a fàctic, a metalingüístic, etc.

La Deducció.

Al nostre parer, la deducció ha de recolzar i mai precedir el treball inductiu. La deducció ha de seguir el treball analític realitzat damunt dels fets de llengua adquirits amb l'activitat intuïtiva i inductiva, per reforçar, així, la descoberta de l'entramat de lleis que conformen el sistema i la norma lingüística.

L'automatització

Una llengua assolida és un conjunt d'aptituds automàtiques, d'hàbits fonètics, d'esquemes de relacions d'oposició i contrast. La incidència en els hàbits a partir de situacions didàctiques que permetin la repetició i la memorització ha de ser una pràctica habitual que sempre ha de seguir el treball intuïtiu i l'hipotètic deductiu; mai, precedir-lo.

Programació i aprenentatge cíclic.

És ben sabut que els infants i joves, a mesura que creixen en edat, van canviant d'interessos, i la seva capacitat de comprensió augmenta. Així també, tothom sap que una llengua no s'aprèn a la primera vegada que un s'hi exercita, que calen molts exercicis aplicats a actuar mirant les qüestions a aprendre des de diferents punts de vista, en diferents contextos i en moments diferents. Per tot això, el procés d'ensenyament i aprenentatge de les llengües a l'escola no es pot plantejar com un procés lineal en el qual els conceptes, les aptituds i els valors a aprendre estiguin col·locats segons una seqüència lineal on un cop apresos ja no cal tractar-los mai més. Tot al contrari, cal fer treballar a l'alumnat les mateixes qüestions, cada vegada més ampliades, aprofundides, vistes des de tots els possibles vessants, és a dir, considerant que el procés és com una teranyina on totes les coses a aprendre estan connectades cíclicament.

5.2 El mètode global de lectoescriptura.

L'aprenentatge de la lectura no es pot separar de l'aprenentatge de l'escriptura. Són les dues vessants d'un mateix procés. A més a més, va unit a l'aprenentatge de la llengua oral que, en els casos en què l'alumne usi una altra llengua en l'àmbit familiar, li serveix d'una excel·lent activitat d'immersió lingüística.

L'aprenentatge de la lectoescriptura, a l'Escola, es comença a P3. El motiu és clar, un bon aprenentatge requereix el desenvolupament previ, encara que també simultani, d'habilitats motrius, sensorials, perceptives, intuïtives i operatives que obliguen a un treball pacient i llarg, a classe, des que l'alumne entra, als 3 anys.

Des del curs 75/76 que a l'Escola fem el **mètode global Decroly** per a l'aprenentatge de la lectoescriptura, amb una eficàcia contrastada. Aquest mètode arrenca de dues constatacions:

- Primera, que per aprendre una cosa, abans que res, hom dona una mirada a tot el conjunt – aprehensió global – per després passar a analitzar-ne les parts, de la mateixa manera que quan coneixem per primera vegada una persona en retenim l'aspecte general i més tard en fixem en els detalls. També l'infant fa aquesta mirada i en la lectura pot partir de la frase en la seva globalitat, això sí, cal procurar que sigui una frase viva, dita per ell o un company. I amb un llarg procés, acaba el cicle analitzant els materials lingüístics de la frase, és a dir, la paraula, la sí·l·laba, la lletra, el fonema. I en fa la pròpia síntesi.
- Segona, s'aprèn exercitant totes les facultats, tant les intel·lectuals com les motrius, per la qual cosa, el plantejament didàctic globalitzador condiona tot el treball, i així doncs, les frases que serveixen per aprendre a llegir surten de l'activitat general de la classe realitzada al voltant d'un projecte que polaritza, relaciona i coordina tot el conjunt d'activitats.

A P3 s'introdueix el nen en aquest treball utilitzant la lletra de pal. Al llarg de tot el cicle es fa un treball de grafisme sistemàtic que fa que el pas a la lletra lligada sigui una conseqüència del propi treball realitzat. Això no vol dir que els nens abans no hagin entrat en contacte amb els diferents tipus de lletra tot mirant contes, buscant informació sobre un tema determinat

Servint-se sempre del joc com gairebé únic recurs, es treballen, entre d'altres, les habilitats específiques següents:

- L'esquema corporal, la lateralitat i la coordinació ull-mà a nivell psicomotriu.
- El concepte d'espai-temps a nivell intuïtiu.
- Les percepcions, sobretot la visual i la tàctil.
- La memòria visual i l'atenció.
- Les representacions simbòliques, amb representacions plàstiques sensorials i emotives, on el traç i el color són els elements plàstics més rellevants.

Pausadament es va fent la introducció a l'ús del material escrit, segons les següents fases:

- Treball de la frase i el sintagma.
- Treball de la paraula.
- Treball de la síl·laba i les vocals.
- Treball de les consonants.

Els avantatges que trobem en aquest mètode són els següents:

- a) La rapidesa en la percepció visual que facilita la creació d'hàbits de lectura, disminuint el nombre de pauses per línia. Educa l'ull per aprofitar al màxim el camp perceptiu.
- b) L'aprenentatge global facilita la comprensió i respecta el ritme personal d'aquest aprenentatge.
- c) La incorporació de l'activitat lectora a totes les altres activitats escolars que el mètode global obliga a fer, connecta aquesta activitat lectora amb la realitat subjectiva del nen, donant-li sentit i motivant-lo per la seva utilitat.

5.3 Orientacions i recursos didàctics

L'activitat oral.

La naturalesa de la llengua és fònica. Per això el punt d'arrencada d'un bon plantejament didàctic és l'expressió oral que pren per base la llengua viva dels infants.

De bon principi és el mestre qui té cura d'educar i d'encaminar, mitjançant el treball de consciència fonològica, les dificultats que puguin aparèixer en el funcionament de tots els elements de la boca que fan possible la parla. De vegades, convindrà l'ajuda de la logopèdia amb un treball més específic per millorar les dificultats: punts d'articulació, sonoritzacions, etc. Més tard, l'alumne va prenent consciència de la naturalesa fònica de la llengua i de la seva divisió en unitats, els fonemes. Un cop sap llegir, descobreix la difícil relació entre sons, fonemes i lletres, cosa que li facilita la lenta correcció de la seva ortografia.

El treball del lèxic.

La llengua, es deia al començament, serveix, entre altres coses, per organitzar i vehicular molta part de la informació dels diferents àmbits culturals i del coneixement. Aquest servei el fa pel contingut

semàntic de les paraules. Per això que l'amplitud lèxica dels alumnes està en relació amb el treball realitzat a tots els àmbits d'activitat de l'Escola, no pas solament a les classes de llengua.

Allò que un professor de llengua ha de fer de cara a l'aprenentatge del lèxic, és facilitar la informació lèxica que els alumnes van rebent en tot el temps que dura la tasca escolar a través d'un bon treball semàntic i creatiu des dels primers anys de l'escolaritat centrat en tres aspectes:

- 1 El formal, com és el cas dels camps de la morfologia, la composició, la derivació, de la prosòdia, del folklore amb dites, refranys, frases fetes, etc...
- 2 El semàntic, això és, sinonímia, antonímia, homonímia, polisèmia, variants dialectals, nivells de llenguatge, familiar, el vulgar, estàndard, etc...
- 3 El retòric, amb recursos expressius com la metàfora, la metonímia, la sinècdoque, la transposició de significat, etc.

El treball d'ortografia.

Cal vetllar per iniciar bé els alumnes en l'ortografia natural, aquella que es fonamenta amb la relació entre fonema i grafia, que cal superar vers els 8 anys. També, per l'adquisició d'hàbits ortogràfics arbitraris, que a 12 anys s'han de començar a dominar.

La literatura

Els primers contactes amb la literatura seran mitjançant la literatura popular, lligada al la vida diària de l'escola i el curs de l'any. Dites, refranys, endevinalles... Juguen un paper molt important els contes i les rondalles Per aquest motiu es dedicarà un temps específic al conte en els nivells d'educació infantil. Abans de proposar-se l'estudi històric del fet literari, que és el sentit en què generalment hom confon la literatura a l'escola, cal, fer literatura. És a dir, llegir i escriure usant determinats recursos literaris. A secundària, es fa la introducció de les formes i els gèneres literaris, tant en la forma d'expressió com en la de contingut. També es fa la presentació dels períodes culturals i històrics, emmarcats dins del context de la literatura universal.

En el batxillerat, es profunditza l'estudi de la història de la literatura, veient el fet literari com una eina estètica, transmissora de la història, la cultura i la ideologia. I s'incentiva la necessitat d'escriure amb lèxic afinat i precís, amb domini de tots els registres lèxics expressius i sintaxi acurada.

La gramàtica.

La metodologia inductiva i cíclica és imprescindible en l'estudi de l'estructura de la llengua. De ben petits, amb exercicis orals, ja es comencen a introduir conceptes estructurals a nivell intuïtiu, servint-se d'exercicis de permutació o d'inserció. A mesura que el nen avança en edat i supera el cicle de la lectoescriptura, aquests exercicis també són escrits.

Als voltants de la secundària, s'introdueix l'anàlisi formal. És molt més eficaç el treball damunt de textos, canviant, permutant, inserint, comentant estructures. Això ha d'anar en benefici de l'afinament de l'expressió, tant oral com escrita, en aspectes com l'ús pronominal, l'ús preposicional, la puntuació, la inserció, etc.

L'expressió escrita: La creativitat.

El punt culminant d'un bon aprenentatge és la creació textual per demanar, insinuar, preguntar, contestar, expressar sentiments... Cal treballar de manera sistemàtica totes les tipologies textuales i donar als alumnes uns recursos i criteris d'ús correctes segons el context comunicatiu.

Cal iniciar a partir del Cicle inicial la composició de petits textos seguint determinades pautes d'expressió literària: narracions, teatre, diàlegs amb variació de registres i nivells, poesies, cal·ligrames, etc...

També, cal potenciar la creació literària, poètica i amb finalitats estètiques.

Per motivar, sistematitzar i compartir amb la comunitat educativa es faran “Concursos literaris” ens diferents nivells.

6. El Pla lector

El pla té com a **objectius generals**:

1. Millorar la competència lectora per augmentar el rendiment acadèmic de tots els alumnes i afavorir així l'èxit educatiu.
2. Aconseguir que els infants i joves assumeixin les seves responsabilitats com a aprenents autònoms amb capacitat per accedir a la informació i al coneixement, fent de la lectura l'eina per a l'aprenentatge en totes les àrees i matèries del currículum.
3. Formar bons lectors que gaudeixin i aprenguin llegint.

Eixos de treball

Aquest pla es fonamenta en **els eixos següents**:

1. **Saber llegir**
L'aprenentatge de la lectura com a desenvolupament de la capacitat de llegir, de comprendre i d'interpretar textos. L'assoliment de les habilitats funcionals bàsiques de lectura correspon al cicle inicial de l'educació primària i és en aquest cicle on s'han de prendre les mesures de suport necessàries amb els alumnes que hi presenten dificultats. Correspon als cicles posteriors continuar el treball de les estratègies lectores, adaptades a les necessitats de cada moment.
2. **Llegir per aprendre**
L'ús de la lectura per a l'aprenentatge. Els alumnes han de desenvolupar la seva responsabilitat en l'aprenentatge i tenir la capacitat d'utilitzar la lectura com a eina per a l'accés a la informació, la descoberta i l'ampliació de coneixements, és a dir, l'ús de la lectura com a instrument d'aprenentatge en totes les àrees del currículum.
3. **Gust per llegir**
El gust per llegir s'adquireix desenvolupant l'hàbit lector i fomentant la lectura sistemàtica en qualsevol suport, aprenent a reflexionar sobre el que s'ha llegit, sabent-ho explicar mitjançant evidències orals o escrites i sabent-ho compartir.

7. Pla plurilingüe

En un món tan interrelacionat i globalitzat com l'actual, l'aprenentatge i domini estàndard d'almenys una segona llengua que s'afegeixi al domini complert del català i del castellà és del tot imprescindible. Es per aquest motiu que l'Escola ofereix un pla on s'hi contempla l'aprenentatge de cinc llengües, quatre d'elles curriculars per a tots els alumnes i una optativa a partir de secundària.

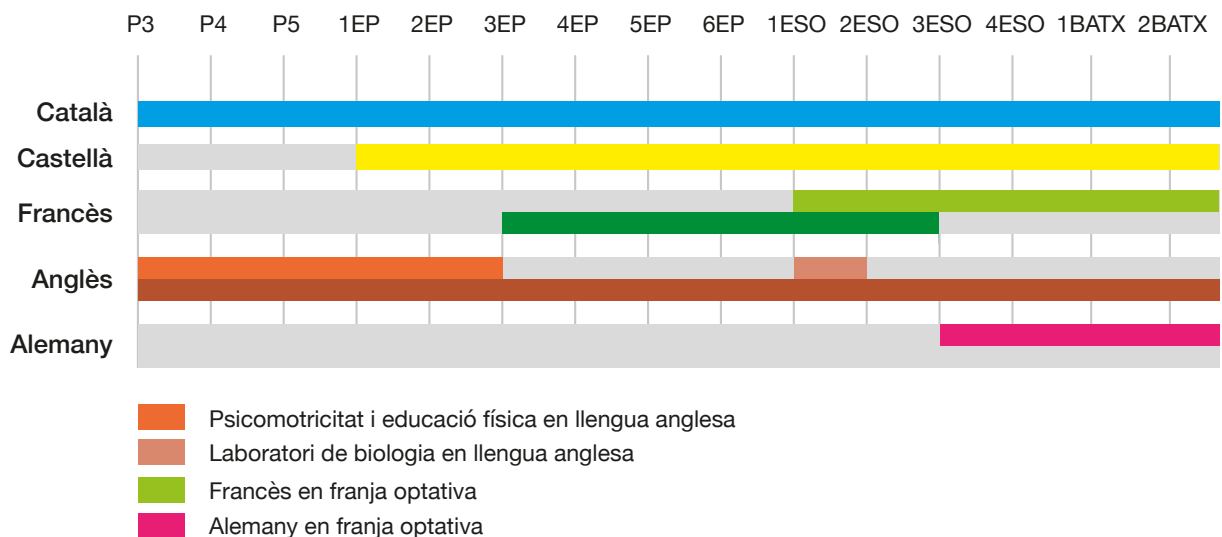
Llengua catalana.- Considerada primera llengua, comuna i vehicular, és a dir, tothom a l'Escola s'expressa en català. S'hi aprèn a llegir i a escriure servint-se del mètode global que, a més a més, és un sistema d'immersió per a castellanoparlants i nouvinguts. A partir d'aquí, a més de les activitats pròpies del llenguatge, es treballen en català totes les matèries del currículum escolar, a excepció d'aquelles classes on s'ensenya una segona llengua o es programen activitats en altres llengües.

Llengua castellana.- A partir de 1r EP es fan activitats d'immersió lingüística, acompanyades d'activitats de reflexió teòrica i tot el procés d'aprenentatge seguint les orientacions metodològiques d'aquest pla, que condueixin a uns nivells competencials alts avaluats en les proves de 6èEP, 4ESO i resultats de selectivitat.

llengua anglesa.- A partir de P3 es fan activitats d'immersió lingüística, acompanyades d'activitats de reflexió teòrica segons el procés d'aprenentatge definit en les orientacions metodològiques d'aquest pla, que condueixin a uns nivells competencials alts avaluats en les proves de 6èEP, 4ESO i resultats de selectivitat així com els nivells de referència europeus mitjançant proves de nivell de Cambridge.

Llengua francesa.- S'inicia a partir de 3r EP amb un projecte comú per a tots els alumnes fins a 2n ESO i a partir de 3r ESO l'activitat és optativa. S'avaluen amb els nivells de referència europeus mitjançant proves de nivell si es considera oportú (DELF)

Llengua alemanya.- És una matèria optativa que s'inicia a 3r d'ESO i es pot acabar a batxillerat.

Aquest projecte es completa amb dues activitats: Un Intercanvi amb escoles de França pels alumnes de 2ESO, i una Estada en algun país de parla anglesa pels alumnes de 3ESO.

8. El pla d'acollida

Per als alumnes nous, l'Escola estableix unes activitats d'acollida, portades a terme fonamentalment pel tutor de l'alumne. S'ha de tenir en compte la comunicació amb l'alumne i la família, la reflexió lingüística, les activitats d'immersió i la progressió en l'adaptació del nouvingut al grup classe i a l'Escola. Aquest Pla contempla mecanismes per estimular en els companys actituds de respecte, d'ajuda i d'acceptació del nou alumne. El fet de que l'alumne es senti ben acollit és imprescindible per poder iniciar un aprenentatge amb èxit.

Es contextualitza, si és necessari, a un Pla individualitzat, amb el suport de tot l'equip de mestres i professors, amb una metodologia que permet activitats d'immersió acompanyades d'activitats d'aprenentatge de la llengua, especialment potenciant les activitats de comunicació, primer a nivell oral i després a nivell escrit. La llengua catalana ha de ser mitjà de comunicació i eina d'integració.

9. Revisió i modificació operatives.

Aquest Projecte Lingüístic forma part del Projecte educatiu del Centre i serà revisat anualment per adaptar-lo a la realitat escolar i del Sistema Educatiu.

Escola Puigcerver
Maig de 2022
Versió 3